

rastende, men i alt Fald for Alle glædelig Maade mellem Ministeriet og Folkethinget, og derfor blev denne Foranstaltning af Kultusministeren ikke dengang modtagen med den Begjæring, som den maaske havde fortjent. Foranstaltningen har været benyttet af Nogle og er bleven praget af Andre; men efter hvad man tror at kunne skjønne, saa er den eneste Hindring, som har været i Veien for en almindelig Benyttelse, en vis formel Betragtning, idet nemlig Thingets Medlemmer ønskede, at der skulde være Leilighed for dem til igjennem et Forum saa at sige at godkjenne det Skridt, Ministeriet havde gjort. Det er for at give Thinget Leilighed til ved et saadant Forum at godkende Ministerens Handling, at dette Tilbringingsforslag er stillet. Det gaar ud paa en Bemyndigelse til, at Theatrets Indtægt af Billeter salget i det løbende Finantsaar — thi dette Theateraar varer, som de Herrer ville vide, udover 31te Marts, saa at vi altsaa endnu ere i Theateraaret — formindstes med 1,500 Kr. Denne Sum kan ikke være nopsigtig, men den er dog ikke greben helt ud af Lufsten. Nogle Oplysninger, vi have faaet af den ærede Minister om den finansielle Betydning af Nagsdagsmændenes frie Afgang til Theatret, gav os en Sum for alle 9 Maanedes, hvorefter vi have troet at kunne beregne, at naar man i 5 Maanedes, eller omtrent 5 Maanedes, benyttede denne Afgang, vilde en Sum af 1,500 Kr. nogenlunde svare til det Virkelige. Men det kommer jo heller ikke an paa, at Summen er ganske nopsigtig; det vil være tilstrækkeligt, at den foreligger i saadan Stikelse, at Thingets Medlemmer kunne stemme derover, og naar de se, hvad det er for en ualmindelig Sammensætning, Forslagsstillerens Kreds har, i hvilken Grad alle Partier der have mødt hinanden, haaber jeg, at Forslaget kan være sikkert paa at finde Flertal her ved Afstemningen, selv om det skulde være saa uheldigt, at jeg ikke selv kunde være tilstede og deltage i Afstemningen, som maaske trækker noget ud. Jeg turde maaske til Forslaget knytte nogle enkelte Ord, som jeg udtaler kun paa egne, ikke paa Andres Vegne. Jeg har hørt Nogle tale om, at der er paatænkt en Forandring af det System, hvorefter Afgangen til Theatret har været ordnet iaar. Dette vilde jeg anse for meget uheldigt. Jeg vilde langt foretrække at blive ved den Ordning, der engang er indført, saa at der ikke skete nogen væsentlig Forandring i det Arrangement, før ialtfald en længere Tids Erfaring havde vist, at Saadant var nødvendigt og hensigtsmæssigt. Jeg haaber derfor, at naar Forslaget bliver vedtaget, den Ordning, den ærede Minister har truffet, maa efter nærmere Afstale med Thingenes Formænd vedblive som hidtil, kun at den bliver benyttet i langt videre Udstrækning, end hidtil er flet. — Jeg tør maaske ved samme Leilighed tilføje mig et Par Bemærkninger om et andet Theaterforslag, nemlig det, der er stillet af det

ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther). Den ærede Ordfører kaldte dette Forslag en „Gjenganger“, og det forfærkede den ærede Forslagsstiller; han var bange for, at deri skulde ligge noget for Forslaget Uheldigt. Det er nu ikke sagt. Ofte er det noget meget Virkeligt, der bliver kaldet Gjenganger; jeg behøver kun at minde om de berømte Linier af Peder Paars, hvor der bliver raabt:

— — — „At, naadige Gjenganger!“

„Hvad nytter Jer, at I en ussel Klover fanger!“ Det kan være, at dette Forslag er ligesaa virkeligt som den Gjenganger, der saaledes bliver besværges i „Peder Paars“. Det forekommer mig, at den ærede Forslagsstiller ikke skulde have været bange for denne Betegnelse, især naar hans Stræt gaar ud paa, at Forslaget skulde „blive kvalt“; thi en Gjenganger kan, som bekendt, ikke kvæles, og er det virkelig en Gjenganger, kan han være ganske rolig for, at Røvet kan ikke tages af det. Gjengangere kunne egentlig kun manes bort, hvorefter der maa rammes en Pæl igjennem ham, og det forekommer mig da, at det ærede Medlem er den rette Mandemaner ved denne Leilighed. Thi der er intet Medlem af Thinget, der har haft en saadan Indflydelse ved Finantslovens 2den og 3die Behandling, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds. End ikke det ærede Medlem for Bornholm (Kosob), der er saa stolt af sin lille Seir, kan sammenlignes i Magt og Indflydelse med det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds. Det maa aabenbart være, fordi han slet intet Parti har; det synes at være den største Styrke, man kan besidde i dette Folkething, slet intet Parti at have (Afbrudt af Ordføreren). Ja, det kan den ærede Ordfører ogsaa tale med om (Ordføreren: Men det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgfreds!). Ja, dette ærede Medlem (Bajer) har for mange Partier, det er hans Feil; men det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds er, som sagt, i det helbige Tilfælde intet at have, og han kan derfor i næsten ubegrændset Grad trække Vegler paa Thingets Velvilje; han er den rette Mandemaner. Pælen er formodentlig den Tilføjning, der er kommen ind i Forslaget, at, naar Theatret indføres paa ny i dets tidligere Stilling, forbeholdes Statskassens Ret til Stadesløsholdelse fra Theatret. Jeg maa tilføje, at dersom jeg tillagde denne Tilføjning nogen dybere Betydning, vilde jeg have nogen Betænkelse ved at stemme for Forslaget; men idet jeg deri kun ser en Pæl, der skal gaa igjennem Gjengangeren og forhindre ham fra nogenjinde mere at vise sig, skal jeg ikke have Noget imod at stemme for Forslaget, og det skulde være mig kjært, om det blev vedtaget. Jeg siger dog til, at, naar jeg stemmer for det, er det væsentligt af Hensyn til Mellemværendet mellem Theatret og Corp Academi; thi den hele Aarebetragtning, hvorpaa det ærede